

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14	Utgitt 28 april	1947
Innhold.		Side
Bestem. om erstatning av tapte rasjoneringslegitimasjoner		207
Fiskeregler for Glommas hovedløp i Østfold fylke		209
» for Nannestad		210
Skr. om opphevelse av oppsynet under vårtorsk-fisket i Møre og Romsdal		210
» om ertegallemyggen m. v.		210
» om ny vedtekt til § 13 i bygningsloven for Bergen		211
» om regulering av Lysakermoen og Gårder i Brandbu samt vedtekter til reguleringen		211
» om opphevelse av Lofotoppsynet		212
» om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Indre Arna i Haus		212
» om utvidelse av grensene for Fauske bygnings- og branndistrikt		213
» om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Bosekop m. fl. steder i Alta		213
Midlert. lov om sivil tjenesteplikt for læger m. v.		214
Res. om helseforskrifter for Råde		215
» om endr. av helseforskrifter for Kragerø		216
» om endr. av forskr. om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriks fart § 2		217
Forskr. for handel med kraftfôr og kunstgjødsel		217

Bestemmelser om erstatning av tapte rasjoneringslegitimasjoner.

(Gitt av Det Kgl. Forsynings- og Gjenreisningsdepartement 8 april 1947 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Disse bestemmelser omfatter alle rasjoneringslegitimasjoner for varer som sorterer under Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 2. Rasjoneringslegitimasjoner som er tapt på forbrukerens hånd erstattes ikke hvis ikke tapet uten opphold er anmeldt til politiet (det ordinære politi). Dette gjelder dog ikke slike legitimasjoner som er omhandlet i § 6 når kundebeviset er fraklippet.

8 april.

§ 3. Søknad om erstatning av tapte rasjoneringskort settes opp skriftlig og stiles til forsyningsnemnda i den kommune hvor innehaveren er registerført. Søknaden må inneholde følgende:

- a) Opplysning om hvilke kort som er mistet og når og hvorledes de gikk tapt.
- b) Opplysning om hvorvidt de bortkomne kort var påført innehaverens fulle navn og adresse.
- c) Søkerens bekreftelse for at tapet er anmeldt til politiet.
- d) Erklæring fra søkeren om at de bortkomne kort vil bli innlevert til nemnda hvis de kommer til rette.
- e) Erklæring fra søkeren på ære og samvittighet om at de gitte opplysninger er riktige, og at han er kjent med at det er straffbart å avgi uriktig forklaring for offentlig politimyndighet.
- f) Attest fra to pålitelige personer for søkerens troverdighet. Disse personer må ikke være beslektet eller besvogret med søkeren. Søknaden skal være bilagt bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet.

§ 4. Når det bevises at rasjoneringskort er blitt borte på en slik måte at det ikke kan bebreides innehaveren eller den han har overlatt kortet til, får innehaveren utlevert nye kort. Følgende kort erstattes dog ikke:

- a) Rasjoneringskort som gjelder for et tidsrom som er likt med eller kortere enn den tid som vedkommende vare kan kjøpes på forskudd.
- b) Rasjoneringskort som ikke er påført innehaverens fulle navn og adresse.

§ 5. Når det ikke er ført slikt bevis som omhandlet i § 4, blir følgende kort og merker ikke erstattet:

- a) Tilleggskort av ethvert slag.
- b) Slike kort som er nevnt i § 4, 2. ledd.

Når det er andre kort som er mistet, kan nemnda bare levere ut nye kort mot fraklippping av 2 kaffemerker på innehaverens rasjoneringskort.

Hvis et bortkommet kort tilhører en person under 12 år, kan nytt kort bare utleveres mot at husstandens hovedperson får fraklippet kaffemerker etter reglene i foregående ledd.

§ 6. Hvor kundebeviset er fraklippet, kan tapte melkebøker erstattes etter skriftlig søknad uten at tapet er anmeldt til politiet. Søknaden må inneholde de i § 3 a, b, d, e og f nevnte data og må være vedlagt erklæring fra den kjøpmann som innehaveren er kunde hos om at kundebeviset er fraklippet av kjøpmannen.

§ 7. Når tapte kort blir erstattet, skjer dette fra og med den dag tapet ble anmeldt til politiet. Ved utlevering skal de nye kort

fraklippes de merker som det lovlig kunne kjøpes på forskudd på 8 april. pr. den nevnte dag.

§ 8. Nemnda skal føre en liste over de personer som har fått levert nye kort til erstatning for bortkomne.

De nye kort skal ved stempling eller på annen måte merkes slik at det tydelig kan ses at de er utlevert til erstatning for kort som er kommet bort.

§ 9. Klipte merker av ethvert slag som er mottatt ved salg eller ved levering av matvarer, kan erstattes etter skriftlig søknad vedlagt bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet.

Søknaden sendes den forsyningsmyndighet, som innehaveren leverer rasjoneringsoppgjør til, og må inneholde tilsvarende data til dem som er nevnt i § 3 a, c, d, e og f.

Erstatning gis i form av anvisning.

§ 10. Tapte anvisninger og kjøpslegitimasjoner kan etter skriftlig søknad erstattes av den forsyningsmyndighet som har skrevet dem ut.

Med søknaden må følge bekreftet gjenpart av innehaverens forklaring for politiet. Foruten de opplysninger som er nevnt i § 3 a, c, d, e og f må søknaden inneholde opplysninger om den bortkomne anvisnings nummer og hvilket navn den lyder på.

§ 11. Når en forsyningsnemnd i de i §§ 9 og 10 nevnte tilfelle har skrevet ut erstatningsanvisninger, skal den i hvert enkelt tilfelle sende Direktoratet for proviantering og rasjonering en kort melding om saken med angivelse av det kvantum som er anvist.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Direktoratet for proviantering og rasjonerings forskrifter av 5 mai 1944 om erstatning av tapte rasjoneringslegitimasjoner med senere endringer.

Fiskeregler for Glommas hovedløp i Østfold 12 april. fylke.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 12 april 1947 fastsatt disse fiskeregler for innlandsfisket i Glommas hovedløp i Østfold fylke:

1. Til enhver tid er det forbudt å bruke oter i Glommas hovedløp (østre og vestre løp) med de innsjøer og vann elva danner fra den gamle Mørkfosdam nedenfor Øyeren og til utløpene i sjøen.

2. Brudd på denne bestemmelse er straffbart.

3. Disse regler trer i kraft 1 mai 1947 og gjelder inntil videre.

12 april. **Fiskeregler for Nannestad herred, Akershus fylke.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 12 april 1947 fastsatt disse fiskeregler for Nannestad herred, Akershus fylke:

1. I vatn, elv og bekk hvor det er aure eller sik, er alt fiske forbudt fra og med 15 september til og med 20 oktober.

2. Til enhver tid er det forbudt å bruke bunden redskap med mindre maskevidde enn 32 mm regnet fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand, herfra er unntatt håv som hjelperedskap.

3. Fiske med garn er forbudt fra og med 1 september til og med 24 juni.

4. Til enhver tid er det forbudt å bruke disse redskaper og fangstmåter:

a) Lyster eller annet redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken, pilk kan dog brukes til åborfiske.

b) Oter.

c) Sløe, mjel eller ruse.

d) Tumming (fangst av fisk med hånden).

e) Oppdemning eller avdemning av elv eller bekk.

5. Til enhver tid er det forbudt å fiske aure av mindre lengde enn 20 cm regnet fra snutespissen til enden av halefinnens midterste stråler. Fanget fisk under nevnte lengde, skal straks og så vidt mulig uskadd slippes ut i vannet igjen.

6. Disse regler gjelder ikke for vassdrag som danner grense mot naboherred hvis ikke tilsvarende bestemmelser gjelder i vedkommende herred.

7. Brudd på disse regler er straffbart.

8. Disse regler trer i kraft 1 mai 1947 og gjelder inntil videre.

Fra samme tid oppheves fiskeregler for Nannestad herred fastsatt ved kongelig resolusjon av 7 juli 1916.

12 april. **Skrivelse fra Fiskeridepartementet.**

Fiskeridepartementet har bestemt at oppsynet under vartorskfisket i Møre og Romsdal skal heves lørdag 12 april 1947.

14 april. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer og kongelig resolusjon av 8 februar 1946 bestemmes:

§ 1. Ertegallemyggen (*Contarinia pisi* Winn) skal an- 14 april.
ses som farlig for planter.

§ 2. I 1947 er det forbudt å dyrke erter av alle slag unntatt blomstererter (*Lathyrus odoratus* L.) innenfor følgende områder i Aust-Agder fylke:

- a. Alle bruk i Eide herred unntatt Haneto, gnr. 33, bnr. 5.
- b. Lauvdal og Ardal i Bygland herred.
- c. Sevom, Gullsmemoen og Moseid i Hornnes herred.
- d. Sydtveit i Evje herred.

§ 3. Erter som blir dyrket i strid med dette vedtak, besørges tilintetgjort på dyrkerens kostnad.

§ 4. Alle bruk innenfor de karanteneområder som er nevnt, skal kontrolleres innen utgangen av juni måned 1947. Kontrollen iverksettes etter direktiver fra Statens Plantevern, Zoologisk avdeling, som skal godkjenne kontrollørene.

§ 5. Brott på dette dyrkingsforbud er straffbart og skal anmeldes av kontrollørene.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

14 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjenner en vedtak av Bergen bystyre i møte 3 februar 1947 om ny vedtekt til § 13 i bygningsloven.

Vedtekten lyder så:

Reguleringsrådet skal bestå av den rådmann under hvem bygnings- og reguleringssaker henhører, helserådets ordfører, reguleringssjefen, bygningssjefen og vegsjefen, samt av et tilsvarende antall av bystyret valgte medlemmer, hvorav to bør tilhøre det sittende formannskap.

Bygningsrådet skal bestå av politimesteren, helserådets ordfører, brannsjefen, bygningssjefen og reguleringssjefen, samt av et tilsvarende antall av bystyret valgte bygningskyndige medlemmer.

Tilsynsrådet for byens utseende skal bestå av bygningssjefen og reguleringssjefen samt av 4 av bystyret valgte medlemmer.

Bestemmelsene i bygningslovens § 13, 2, første og siste punktum, § 14 og § 15 gjelder for samtlige 3 råd.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

15 april.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Brandbu herredstyre, Oppland fylke, i møte 22 februar 1947 om regulering av Lysakermoen og Gårder i Brandbu.

15 april. I henhold til nevnte lovs § 3 stadfester en med noen mindre endringer herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus på ikke over 2 fulle etasjer og uthus i 1 etasje.

§ 2. Våningshus skal legges i regulert byggelinje. Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lenger inn på tomte og fastsetter husenes plassering.

§ 3. Våningshusenes størrelse skal ikke overstige 10 % av tomtens areal. Herfra kan bygningsrådet gjøre unntak. Gesimshøyden må ikke være over 7 m og mønehøyden ikke over 9 m. For 1 etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 m.

§ 4. Uthusenes størrelse må ikke overstige 30 m². Bygningsrådet kan gjøre unntak herfra.

§ 5. Mot regulert veg og mot nabo settes opp passende gjerder som godkjennes av bygningsrådet.

§ 6. Bebyggelse i nærheten av elektriske anlegg kan bare skje i samsvar med forskrifter av 29 desember 1938 om elektriske anlegg.

§ 7. Parsellselgere er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

15 april. **Skrivelse fra Fiskeridepartementet.**

Fiskeridepartementet har bestemt at Lofotoppsynet skal heves 23 april førstkommende.

16 april. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at de ovennevnte lover skal gjelde for Indre Arna i Haus herred, Hordaland fylke, innen følgende grenser:

Grensa tek til i sjøen i skiftelina mellom bnr. 20 og bnr. 13, gnr. 102, Ytre Arna. Går so mot vest langs denne grenselina til riksveg nr. 533. Og vidare same retning til eit punkt 50 m vest for riksveg nr. 533 i gnr. 102 si felles utmark. Herfrå mot sør i ein fråstand av 50 m frå riksveg nr. 533 over gnr. 102 til gnr. 101, Mjeldheim si grenselina. Herfrå mot vest langs grenselina til sistnemnde bruk sitt skifte mellom dette bruk si inn- og utmark. Vidare mot sør langs innmarki si vestgrense til bygdeveg frå Indre Arna til Holland. Går so langs denne vegen mot sør til høgekote 60. Vidare over gnr. 101 og gnr. 100 langs denne høgdekote mot sør til eit punkt

400 m sør for vegbrua på Liland. Herfrå mot aust over storelva til 16 april. jernbanelina. Vidare mot nord langs jernbanelina til Strutebrua. Herfrå mot aust 60 m til riksveg nr. 20. Vidare langs denne mot nord til bnr. 1, gnr. 87 Indre Arna si innmark. Herfrå mot aust 80 m langs dette bruk si sørgrense. Bøyer so mot nordaust og går i ein fråstand av 80 m frå riksveg nr. 20 over gnr. 87, 86 og 84 til grenselina mot bnr. 1, gnr. 84, Garnes si innmark. Herifrå mot nordaust langs denne grenselina til riksveg nr. 20. Vidare mot sør langs riksvegen til vegen til Bergens Guttehem. Herfrå langs denne vegen til jernbanebru. Vidare går grensa mot nordvest langs Bergens Guttehem si sørgrensa til sjøen. Fylgjer so langs sjøen kring Arnavågen attende til utgangspunktet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

16 april.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at grensene for Fauske bygnings- og brann-distrikt, Nordland fylke, utvides således:

Fauske bygningsdistrikt utvides til også å omfatte indre Fauske og Finneid. Grensen går langs jernbanen til inntaket av Bratt-
haugen tunell og derfra rett i øst til Finneidelva, følger så denne til vannet og begrenses videre av vannet og sjøen.

Grensene er for øvrig inntegnet på et kart som ligger i departementet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

16 april.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet herved at de nevnte lover skal gjelde for stedene Bosekop, Bukta, Vestre Elvebakken og Østre Elvebakken i Alta herred, Finnmark fylke, innen følgende grenser:

I Bosekop går vestgrensen fra sørsiden av Skiferlagets kai i østlig retning over Håkon Holmgrens eiendom (Turiststasjonen) nordkanten av Breverudmyren og nordsiden av Holtens eiendom Monsbakken til bakkekammen mot Elvestrand. Herfra i nordlig retning langs bakkekammen til vegen Bosekop—Aronnes. Den nordlige grense i Bosekop settes i nord grensen av Henry Johansens eiendom «Berget» i Skaialuft i retning øst—vest. Mellom Bosekop og Bukta reguleres et byggebelte som ikke kan grensesettes på nåværende tidspunkt. I Bukta settes nordgrensen for reguleringen til Leirbukta ved Amtmandsnes. Reguleringen gjennom Bukta og videre til Altaelva begrenses i sør av Sandfallet. I dette område inngår

16 april. Klosterskogen og eventuell flyplass på Altagårdsletta. På østsiden av Altaelva begrenses reguleringsområdet av Kaiskurimoen i sør og øst og av Tverelven i nordvest og nord. De her omgitte grenser vil senere bli oppgått og inntegnet på reguleringskartet med eventuelle endringer av hensyn til terrengforholdene.

Grensen tegnes for øvrig nøyaktig inn på reguleringskartet.

18 april. **Midlertidig lov om sivil tjenesteplikt for læger**
m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 18 mars 1947
sålydende:

§ 1. Når mangel på lægehjelp gjør det nødvendig, plikter læge etter pålegg av Helsedirektøren for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å overta lægestilling eller å utføre annet tilvist lægearbeid innen riket (herunder Svalbard) ved norsk lægestasjon i utlandet eller på norsk fartøy som etter gjeldende bestemmelser skal ha læge ombord.

Tjenesteplikt etter første ledd kan ikke pålegges læge som har fylt 50 år.

§ 2. For tjeneste pålagt etter § 1 har lægen krav på den godtgjøring som er vanlig for stillinger eller arbeid av samme art, samt dekning av rimelige reiseutgifter i samband med overtakelse av pålagt tjeneste og tilbakereise til hjemstedet, og for premie til ulykkestrygd under tjenesten inntil en av Helsedirektøren fastsatt forsikringssum for de enkelte tilfelle. Staten innestår for betalingen.

Lægen plikter å bruke egne instrumenter og eget utstyr.

§ 3. Helsedirektøren kan under tilsvarende forhold og på samme vilkår som nevnt i §§ 1 og 2:

- a. pålegge tannlæge for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å overta stilling eller å utføre tilvist arbeid som tannlæge innen riket (herunder Svalbard), ved norsk tannlægekontor i utlandet eller på norsk fartøy som etter gjeldende bestemmelser skal ha tannlæge ombord;
- b. pålegge farmasøyt for en nærmere fastsatt tid av inntil ett år å gjøre tjeneste her i riket på apotek eller i annen tilvist stilling hvor slik utdanning trengs;
- c. pålegge sykepleier, sykegymnast og jordmor for en nærmere fastsatt tid av inntil seks måneder å gjøre tjeneste i sitt yrke på bestemt sted her i riket, sykepleier i omframtilfelle også ved norsk helsestasjon i utlandet.

§ 4. Veterinærdirektøren kan under tilsvarende forhold, for inn- 18 april.
til samme tidsrom og på vilkår som nevnt i §§ 1 og 2, pålegge veterinær
å overta veterinærstilling eller å utføre annet tilvist arbeid som
veterinær her i riket.

§ 5. Etter søknad fra kommunestyre i kommune hvor det er
minst to læger, eller fra flere kommunestyrer i kommuner som til-
sammen har minst to læger, kan fylkesmannen med Helsedirek-
tørens samtykke gi vedkommende læger pålegg som anses nødvendig
for å sikre befolkningen lægehjelp til enhver tid. I mangel av min-
nelig overenskomst fastsetter Helsedirektøren de vilkår som skal
gjelde for slike pålegg.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for tannlæger.

§ 6. Den som utfører tjeneste etter pålegg som nevnt i §§ 1,
3 og 4 har krav på å få tilbake den stilling eller det arbeid han hadde
før han tiltrådte tjenesten.

§ 7. Læge og tannlæge plikter til enhver tid å holde Helse-
direktoratet underrettet om bosted, stilling og arbeidsplass. Helse-
direktøren kan pålegge personer som nevnt i § 3 bokstav b—c å gi
liknende underretning.

Veterinær plikter til enhver tid å holde Veterinærdirektoratet
underrettet om bosted, stilling og arbeidsplass.

Sykehus, foreninger og andre som har personale eller medlemmer
som går inn under denne lov, plikter å gi opplysninger og oppgaver
som Helsedirektøren (Veterinærdirektøren) krever til gjennomføring
av loven.

§ 8. Overtredelse av pålegg og plikter som er fastsatt i eller
med hjemmel i denne lov, straffes med bøter eller fengsel inntil
3 måneder.

§ 9. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 mai 1948.

Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 19
april 1940 om læger, sykehus, apotek m. v.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med
senere endringer gis stadfesting på vedtak av Råde herredstyre,

18 april.

18 april. Østfold fylke, i møte 19 desember 1946 om at §§ 1—163 i Rygges helseforskrifter (inntatt i Lovtid. 1ste avd. for 1938 s. 1430) gjøres gjeldende som nye helseforskrifter for Råde herred.

18 april. **Kongelig resolusjon.**

Etter § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere endringer gis stadfesting på vedtak av Kragerø bystyre i møte 11 mars 1947 om endring av byens helseforskrifter således:

§ 1 — 3. avsnitt.

Under rengjøring, når jorden ikke dekkes av snø, skal det foretas overrisling med vann for å hindre opphvirvling av støv. Dette renhold utføres av kommunen eller av det kommunale renholdsverk om sådant blir innført i kommunen.

§ 6 — 3. avsnitt.

For øvrig vises til bygningslovens § 109 og de i henhold til denne til enhver tid vedtatte regler.

§ 6 — 4. ledd — utgår og erstattes med:

Privetene skal være forsynt med flyttbare beholdere av metall (sink) som skal tømmes så ofte at de ikke blir mer enn $\frac{3}{4}$ fylt. Når forholdene i det enkelte tilfelle taler for det, kan helserådet gi tillatelse til at privetene forsynes med tette binger eller flyttbare beholdere av tre. De sistnevnte skal tømmes som bestemt for metallbeholdere, mens bingene skal tømmes innen 1 juni, og ellers så ofte som helserådet måtte kreve det. Såframt kommunalt renholdsverk opprettes fører dette tilsyn med bøttenes tilstand, og kan om nødvendig besørge dem utskiftet for eierens regning. Priveter hvorfra ekskrementer går like i sjøen, må ikke anlegges uten helserådets samtykke.

§ 7 — siste ledd — utgår og erstattes med:

Kommunen kan bestemme at tømning av privet og likedan av søppel og avfallsstoffer — som nevnt i § 3 — skal foretas av et kommunalt renholdsverk mot avgift, fastsatt av bystyret og godkjent av vedkommende departement.

Helserådet kan frita gårdeierne fra denne plikt når forholdene i det enkelte tilfelle taler for dette. Jfr. lov om kommunalt renholdsverk.

Kongelig resolusjon.

18 april.

Forskrifter av 28 mars 1947 om arbeidsløshetstrygd for sjømenn i utenriks fart § 2 skal lyde således:

En trygdet som under arbeidsløshet oppholder seg i riket får dagpenger etter klasse 6 i lov om trygd mot arbeidsløshet § 4, og i tilfelle tillegg etter reglene i samme paragraf. Har han forsørgede i utlandet ytes tillegg etter satser som fastsettes av Sosialdepartementet.

I utlandet betales stønad til trygdede som under arbeidsløshet oppholder seg innen de områder Sosialdepartementet bestemmer. Stønad betales også for søndager. Departementet fastsetter satser for dagpenger og tillegg.

I den tid trygdede får dagpenger av arbeidsløshetstrygden skal han syketrygdes for arbeidsløshetsfondets regning. Sosialdepartementet gir nærmere regler herom.

Kongelig resolusjon.

18 april.

I medhold av lov av 27 juni 1924 om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer utferdiges følgende forskrifter for handel med kraftfôr og kunstgjødsel.

Forskrifter.

for

handel med kraftfôr og kunstgjødsel.

I. Meldeplikt og bokføring.

Alle som innfører, tilvirker, selger eller formidler salg av kraftfôr eller kunstgjødsel, skal før virksomheten begynner, gi melding om dette til Landbruksdepartementet og skal føre de bøker som anses nødvendig for en virksom kontroll. Denne melding er ikke forbundet med utgifter for firmaet og skal foretas uansett tidligere løsning av handelsbrev.

II. Prøvetaking.

Av alle innførte varepartier på 500 kg og derover av kraftfôr og kunstgjødsel av en sort, skal det snarest mulig etter ankomsten uttas prøver. Tollvesenet varsler kontrollstasjonen, eller utenbys den autoriserte prøvetaker, om partienes ankomst. En av disse tar så ut prøver i samsvar med de regler som gjelder for slik prøvetaking. Prøvene sendes distriktets kontrollstasjon.

18 april. III. Varebetegnelse, merkings- og garantieringsplikt.

1. Merking.

Ved salg eller formidling av salg av en sekk eller derover av kraftfôr eller kunstgjødsel skal emballasjen, før varen leveres, forsynes med et tydelig merke med stempel eller merkelapp som viser:

- a. Selgerens navn. For norske produkter skal påføres produsentens (fabrikkens) navn.
- b. Varens nøyaktige betegnelse.
- c. Garanti (se punkt 2).
- d. Varens partinummer i samsvar med selgerens bøker. Dette gjelder ikke ved salg fra fabrikk eller mellommann.

Oppgavene under a, c og d kan også gis på innleggsseddel.

Bestemmelsene i punkt d gjelder inntil videre ikke for formalisingsprodukter av korn av innenlandsk tilvirkning, uformalt korn og belgfrukter som blir solgt som fôr.

Ved videresending av innførte partier av en varesort, som ikke bringes på lager på importstedet, forlanges ikke den merking for hvert enkelt kolli som er påbudt foran, men varen må merkes før den sendes ut til forbrukerne.

For innenlandske produkter med konstant sammensetning, f. eks. kalksalpeter, kreves ikke partinummer.

2. Garanti etter 1 c

skal omfatte varens innhold av næringsstoffer. For fôrstoffer skal en oppgi innhold i prosent av protein, fett og stivelse, alt etter varens art, for gjødselstoffer skal en oppgi innholdet i prosent av kvelstoff (N), fosfor (P) og kalium (K) og for kalkingsmidler skal en oppgi prosent kalk (CaO), alt etter varens art samt den form disse bestanddeler inngår i varen på. For uformalte belgfrukter og heil mais kreves det ikke garanti.

Hva som skal garanteres i hver enkelt varesort, vil en finne under romertall IV og V.

Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om at fôrstoffer og gjødselstoffer ikke må inneholde mer enn en viss mengde skadelige eller andre ikke ønskede stoffer.

IV. Kvalitetskrav og garantibestemmelser for kraftfôr.

§ 1. Inndeling. De forskjellige slag kraftfôr går inn under en av følgende grupper:

- a. Kraftfôr av dyrisk opprinnelse (animalske fôrmidler).
- b. Oljefrøkakemjøl.

18 april.

- c. Oljefrømjøl.
- d. Uformalt korn og belgfrukter.
- e. Formalingsprodukter av korn og belgfrukter.
- f. Annet ublandet kraftfôr.
- g. Kraftfôrblandinger, mineralblandinger og vitaminpreparater.

§ 2. Importforbud. Det er forbudt å importere følgende varer:

Sterkt skallholdige fôrstoffer, såleis kakaoskaller, uavskallet oljefrømjøl og formalingsprodukter av korn med under 15 % stivelse (ikke spillrom), kraftfôrblandinger, mineralblandinger og vitaminpreparater.

§ 3. Alminnelige krav. Alt kraftfôr som frambys til salg, skal være av rein, frisk beskaffenhet og tjenlig til fôr.

Ved salg av en hvilken som helst mengde kraftfôr skal de varer og varebetegnelser som er oppført under § 4, gruppe a—f, tilfredsstille de krav som er oppstilt for hvert enkelt slag. De tillatte spillrum er oppført under romertall VI, § 1.

Varesorter som ikke kan selges under noen av de betegnelser som er anført i § 4, må gis en betegnelse som svarer til varens opprinnelse og innhold. Næringsinnholdet må garanteres. Hvis kraftfôret hører til de varesorter som det i § 4 er satt bestemte krav til maksimumsinnhold for, må kraftfôret tilfredsstille disse krav.

§ 4. Varebetegnelser og kvalitetskrav for kraftfôr.

a. Animalske fôrmidler.

Ved bedømmelsen av om et animalsk fôrmiddel er av frisk beskaffenhet og tjenlig til fôr, tas bl. a. hensyn til lukt, utseende, ammoniakkinnhold og eventuelt innhold av muggsopp og fremmede bestanddeler.

I alle animalske fôrmidler garanteres minsteinnhold av protein.

Ekstraherte (d.v.s. avfettet ved ekstraksjonsmidler) varer under denne gruppe, må uttrykkelig betegnes som «ekstrahert».

18 april.

Tabell 1. *Betegning og kvalitetskrav for bestemte animalske fødevarer.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein % min.	Fett % maks.	Salt % maks.	Vatn % maks.	Nr.
1	Sildemjøl, fett- og saltfattig, <i>ekstra kvalitet</i> ¹⁾	Sild, brisling eller lodde ..	70	10	3	12	1
2	»	»	64	12 ²⁾	3,5	12	2
3	»	»	61	12 ²⁾	7	13	3
4	»	»	58	12 ²⁾	9	13	4
5	Sildeavfallsmjøl ¹⁾	»	50	12 ²⁾	13	13	5
6	Fiskemjøl, lufttørket ..	Fiskehoder og rygger ..	50	3 ³⁾	3 ³⁾	16	6
7	»	Fisk og/eller fiskeavfall ..	55	3 ³⁾	3 ³⁾	12	7
8	»	Fiskefiletavfall ..	60	3 ³⁾	3 ³⁾	12	8
9	Levermjøl ..	Fiske- og hålever ..	50	35	3	9	9
10	Kvalkjøttmjøl, fettrikt ..	Kvalkjøtt ..	70	15	—	10	10
11	»	» ..	80	6	—	10	11
12	Kvalförmjøl ..	» og kvalbein ..	50	15	—	10	12
13	Selkjøttmjøl ..	Selkjøtt ..	55	20	—	10	13
14	Kjøttförmjøl ..	Kjøtt og bein av landpattedyr	60	—	—	11	14
15	Kjøttbeinmjøl ..	»	40	—	—	11	15
16	Forbeinmjøl ..	»	—	—	—	11	16
17	Blodmjøl ..	Blod ..	—	—	—	11	17

¹⁾ Avfettet ved pressing.²⁾ Ved förverdberegningen medregnes högst 12 % fett.³⁾ Fiskemjøl med over 15 % fett og over 13 % salt kan ikke omsettes.

b. Oljefrøkakemjøl.

18 april.

Oljefrøkaker er oljefrørester som ved pressing er befridd for en del av sitt fett. Oljefrøkakemjøl er mjølet av formalte oljefrøkaker.

Oljefrø som ved ekstraksjon eller oljefrøkaker og oljefrøkakemjøl som ved hjelp av ekstraksjonsmidler er befridd for sitt fett (olje), må ikke betegnes som oljefrøkaker eller oljefrøkakemjøl. Ekstrahert oljefrømjøl skal uttrykkelig betegnes som «ekstrahert».

I oljefrøkaker og oljefrøkakemjøl garanteres minsteinnhold av protein + fett. Protein og fett skal oppgis hver for seg.

De kvalitetskrav til oljefrøkakemjøl som er oppført i tabell 2, gjelder også de tilsvarende oljefrøkaker (uformalt vare).

Tabell 2. Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte oljefrøkakemjøl.

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein + fett % minst ¹⁾
1	Jordnøttkakemjøl	Kjerne fra jordnøtter (<i>Arachis hypogaea</i>)	55
2	Soyakakemjøl	Soyabønner (<i>Soya hispida</i>)	48
3	Sesamkakemjøl	Sesamfrø (<i>Sesamum sp.</i>)	45
4	Bomullsrøkakemjøl ..	Bomullsrør (<i>Gossypium herbaceum</i>)	50
5	Solsikkekakemjøl	Solsikkefrø (<i>Helianthus annuus</i>)	50
6	Linkakemjøl	Linfrø (<i>Linum usitatissimum</i>)	36
7	Rapskakemjøl	Rapsfrø (<i>Brassica sp.</i>)	38
8	Kokoskakemjøl	Kokosnøttkjerner (<i>Cocos nucifera</i>)	28
9	Babassukakemjøl	Babassnøttkjerner (<i>Orbignya sp.</i>)	28
10	Palmekjernekakemjøl .	Kjerner fra oljepalmen (<i>Elaeis sp.</i>)	20

¹⁾ I innholdet av protein + fett i disse sorter medregnes høyst 12 % fett i förveridiberegningen.

Oljefrøkakemjøl med lågere innhold av protein + fett enn i tabell 2 kan, hvis de ikke på grunn av for høgt skallinnhold er forbudt å innføre, betegnes med tilføyelse av det prosentiske innhold av protein + fett. Såleis kan f. eks. jordnøttkakemjøl med 50 % protein + fett betegnes «Jordnøttkakemjøl 50 %'s».

Soyamjøl som er delvis ekstrahert ved spesielle ekstraksjonsmidler (befridd for lesitin), kan ikke betegnes som soyakakemjøl, men som ekstrahert soyamjøl eller som ekstrahert soyamjøl med antall % fett.

c. Ekstrahert oljefrømjøl.

Ekstrahert oljefrømjøl er oljefrørester som er sterkt avfettet ved ekstraksjonsmidler (ved eller uten forutgående pressing).

18 april. Varer som hører til denne gruppe, skal tydelig betegnes som «ekstrahert». Det skal bare gis garanti for minsteinnholdet av protein. Ordet kake eller kakemjøl må ikke forekomme i betegnelsen.

Tabell 3. *Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte ekstraherte oljefrømjøl.*

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Protein % minst
1	Ekstrahert jordnøttmjøl	Kjerner av jordnøtter (<i>Arachis hypogaea</i>)	50
2	» soyamjøl ...	Soyabønner (<i>Soya hispida</i>)	45
3	» solsikkemjøl	Solsikkefrø (<i>Helianthus annuus</i>) ..	45
4	» linmjøl	Linfrø (<i>Linum usitatissimum</i>) ...	32
5	» erukamjøl ..	Erukafrø (<i>Eruca sativa</i>)	40
6	» rapsmjøl ...	Rapsfrø (<i>Brassica sp.</i>)	34
7	» kokosmjøl ..	Kokosnøttkjerner (<i>Cocos nucifera</i>)	22
8	» palmekjerne- mjøl.	Kjerner fra oljepalmen (<i>Elaeis sp.</i>)	18

Ekstraherte oljefrømjøl med lågere innhold enn i tabell 3 kan, hvis de ikke er forbudt å importere p. g. a. for høgt skallinnhold, betegnes med tilføyelse av det prosentiske innhold av protein. Såleis kan f. eks. ekstrahert solsikkemjøl med 40 % protein betegnes «Ekstrahert solsikkemjøl 40 %'s».

d. Uformalt korn og belgfrukter.

Korn og belgfrukter som er bestemt til fôr, må ikke inneholde over 1 % (uten spillerom) heile ugrasfrø.

Varen skal kun bestå av den kornart eller av belgfrukter av den art som navnet tilsier.

Som «blandkorn» betegnes naturlige blandinger av 2 eller flere av de 4 kornarter: Havre (*Avena sativa*), bygg (*Hordeum sp.*), rug (*Secale cereale*) og kveite (*Triticum vulgare*).

Som «kappsed» betegnes naturlige blandinger av en eller flere av de 4 kornarter som er nevnt ovenfor, med en eller flere av følgende belgfrukter: Erter (*Pisum sp.*) og vikker (*Vicia sp.*).

Kunstige blandinger av flere kornarter eller belgfrukter betraktes som kraftfôrblandinger.

Heil mais går ikke inn under loven.

e. Formalingsprodukter av korn og belgfrukter.

Formalingsprodukter av korn og belgfrukter (hit regnes også produkter av mais) som er bestemt til fôr, må bare inneholde bestanddeler av den kornart eller belgfrukt som navnet tilsier.

Betegnelsen grøpp eller sammalt mjøl av korn eller belgfrukter 18 april. kan bare nyttes for varer som inneholder alle kornets eller belgfruktens bestanddeler uavkortet og uten tilsetninger.

I alle formalingsprodukter av korn, herunder også formalt blandkorn, garanteres innhold av stivelse og protein hver for seg. I produkter av ris garanteres dessuten innholdet av fett.

Formalingsprodukter av korn og heilt korn som importeres til fôr må, ved siden av den øvrige betegnelse, tilføyes «importert».

I alle formalingsprodukter av belgfrukter (herunder også formalt «kappsed») garanteres innhold av protein.

Tabell 4. Betegnelser og kvalitetskrav for bestemte formalingsprodukter av korn.

Nr.	Varebetegnelse	Tillatt råmateriale	Stivelse % minst
1	Sammalt kveitemjøl	Kveite (<i>Triticum vulgare</i>)	50
2	Kveitegrøpp (og heil kveite) .	» » »	50
3	Kveitekli	» » »	15
4	Sammalt rugmjøl	Rug (<i>Secale cereale</i>)	50
5	Ruggropp (og heil rug)	» » »	50
6	Rugkli	» » »	15
7	Sammalt byggmjøl	Bygg (<i>Hordeum sp.</i>)	50
8	Byggropp (og heil bygg)	» » »	50
9	Byggkli	» » »	15
10	Sammalt havremjøl	Havre (<i>Avena sativa</i>)	35
11	Havregropp (og heil havre) . .	» » »	35
12	Havreførmjøl	» » »	25
13	Havrekli	» » »	8
14	Blandkornførmjøl	Havre, bygg, rug, hvete..	40
15	Blandkornförgropp (og heilt blandkorn)	» » » »	40
16	Risførmjøl	Ris (<i>Oryza sativa</i>)	25
17	Riskli	» » »	15
18	Maisgropp	Mais (<i>Zea Mays</i>)	55

Formalingsprodukter av kveite, rug, bygg og havre, som er bestemt til fôr og som ikke kan gis en av de betegnelser som er nevnt ovenfor, må gis en passende betegnelse og skal selges med garanti for innhold. Denne garanti må grunne seg på partianalyse.

Formalingsprodukter med under 15 % stivelse er det ikke tillatt å importere. (Ikke spillerom, jfr. § 2, s. 219.)

f. Annet ublandet kraftfôr.

Maniokamjøl, lusernemjøl, melasse, fôrtran m. v. samt mine-ralnæring.

- 18 april. 1. Manioka. Formalingsprodukter av manioka skal bare være framstillet av rotnollen av Manirot utillisima. Stivelsesinnholdet skal garanteres.
- a. Betegnelsen «Maniokamjøl» må bare nyttes på varer med minst 72 % stivelse.
 - b. Varer med 60—72 % stivelse betegnes som «Maniokamjøl II».
 - c. Varer med under 60 % stivelse skal betegnes som «Maniakakli».
2. Lusernemjøl og 3. grasmjøl o. l. I disse varer garanteres innhold av protein.
4. Avrensningsfrø fra renserier, møller og andre industrielle bedrifter må ikke avhentes eller selges uten at ugrasfrøets spireevne først er ødelagt ved tilstrekkelig finmaling eller andre midler.
5. Flytende melasse skal inneholde minst 48 % sukker (beregnet som rørsukker) og høgst 25 % vatn. Sukkerinnholdet skal garanteres. Det kan skjernes mellom betemelasse og rørmelasse.
6. Melassefôr, «tørmelasse», betraktes som kraftfôrblanding.
7. Fôrtran skal være filtrert og inneholde max. 1 % vatn og max. 3 % frie fettsyrer. Innholdet av A-vitaminer skal garanteres.
8. Mineralnæring.
- a. Sekundært kalsiumfosfat, (fosforsur · kalk), presipitert «fôrfosfat». Varen skal være fri for arsenikk og innhold av citratoppløselig fosfor skal garanteres. Fluor og andre skadelige stoffer må ikke være til stede i skadelige mengder.
 - b. Kalsiumkarbonat (Kullsur kalk), i form av kalksteinmjøl, skjellsand, østersskaller m. m. som er bestemt til fôr, garanteres for innhold av kalsiumkarbonat.
 - c. Koksalt bestemt til fôr garanteres for innhold av natriumklorid (NaCl).

For mineralblandinger gjelder liknende bestemmelser som for kraftfôrblandinger. De er såleis importforbudt og kan bare framstilles på vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

18 april

g. Kraftfôrblandinger.

Import av kraftfôrblandinger er forbudt.

Tilvirking og salg av kraftfôrblandinger og vitaminpreparater kan bare skje på de vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

V. Kvalitetskrav og garantibestemmelser for kunstgjødsel.

§ 1. Inndeling. Kunstgjødsel kan hovedsakelig henføres til følgende grupper:

- a. Kvelstoffgjødsel.
- b. Fosforgjødsel (fosfatgjødsel, «fosforsyre-gjødsel»).
- c. Kaliumgjødsel («kaligjødsel»).
- d. Kalkingsmidler.
- e. To- og flersidige gjødselstoffer.
- f. Kunstgjødselblandinger.

§ 2. Import av kunstgjødselblandinger er forbudt.

§ 3. Alminnelige krav. Kjøperen har rett til å forutsette at varen er normalt tørr og tilstrekkelig finpulverisert og dessuten at den ikke inneholder plantegifter i skadelige mengder.

For gjødselstoffer som er så hygroskopiske at prosentinnholdet av kvelstoff ikke kan garanteres, f. eks. kalksalpeter, kan varens innhold av kvelstoff oppgis i antall kg pr. fat eller sekk.

De tillatte spillerom ved garanti finner en under VI, § 2.

§ 4. Varebetegnelser og kvalitetskrav for kunstgjødsel.

a. Kvelstoffgjødsel.

I nitrater (salpetersure salter) garanteres innhold av kvelstoff i form av nitrat (beregnet som kvelstoff). I denne garanti kan inngå en mindre del som av fabrikkasjonshensyn foreligger i form av ammonium.

I ammoniumsalter («ammoniakksalter») garanteres innhold av ammonium (beregnet som kvelstoff).

I kalkkvelstoff og alle andre ensidige kvelstoffgjødselslag garanteres totalinnhold av kvelstoff.

b. Fosforgjødsel.

I superfosfat garanteres innhold av vatnopløselig fosfor. I thomasfosfat garanteres innhold av sitronsyreopløselig fosfor.

I råfosfat, bestemt til direkte bruk som gjødsel, garanteres sitronsyreopløselig fosfor (bestemt ved 1 grams innveining til analyse). Dessuten kan totalfosfor garanteres.

18 april.

c. Kaliumgjødssel.

I kaliumsalter, f. eks. kainitt, 20 %'s kaligjødssel, 40 %'s kaligjødssel, klorkalium og kaliumsulfat garanteres innholdet av vatn-oppløselig kalium.

Kaliumsalter som betegnes med en viss prosent kali, må minst inneholde den mengde vatn-oppløselig kalium som svarer til betegnelsen.

I kaliumgjødssel som er tilvirket av sement (f. eks. Dalen kali), garanteres innhold av kalium oppløselig i 4 % saltsyre. Av den garanterte mengde skal minst 75 % være vatn-oppløselig.

d. Kalkingsmidler.

I kalksteinmjøl, gjødselkalk o. l. garanteres den nøytraliserende evne beregnet som CaO.

Kalksteinmjøl må inneholde minst 80 % finmjøl (under 0,2 mm).

e. To- eller flersidige gjødselstoffer.

Under denne gruppe inngår naturlige gjødselstoffer, f. eks. guano eller gjødselstoffer som er framstilt kjemisk, f. eks. fullgjødssel, og som inneholder 2 eller 3 av de tre plantenæringsstoffer kvelstoff, fosfor og kalium.

I flersidige gjødselstoffer garanteres prosentinnholdet av hvert enkelt av de 3 plantenæringsstoffer. Garantimåten bestemmes av den form som næringsstoffet forekommer i (se § 4 gruppe a—c).

I organiske gjødselstoffer som beinmel, guano o. l. garanteres innhold av totalkvelstoff og totalfosfor.

f. Kunstgjødselblandinger.

Under denne betegnelse går blandinger av flere gjødselstoffer når blandingen er framstilt vesentlig på mekanisk vei. Tilvirkning og salg av slike gjødselblandinger kan bare skje på de vilkår som fastsettes av Landbruksdepartementet.

Import av kunstgjødselblandinger er forbudt.

VI. Spillerom for kraftfôr og kunstgjødssel.

Selgeren kan betinge seg at den leverte vare skal kunne avvike litt fra det garanterte innhold.

§ 1. Kraftfôr. De tillatte avvikelser (spillerom) for ublandet kraftfôr skal være for garantert innhold av:

Protein + fett i fôrstoffer med 45 % protein + fett og derover	2 %
—»— —»— —»— under 45 % protein + fett	1 %
Protein i sildemjøl og fiskemjøl	3 %

18 april. Selgeren har heller ikke plikt til å yte erstatning når det ikke er framsatt krav om det innen 5 dager etter at kjøperen har motatt analysebeviset fra kontrollstasjonen.

3. I tilfelle erstatningskrav er reist, kan selgeren kreve å få utlevert fra kontrollstasjonen en del av vedkommende prøve (restprøve) i merket og forseglet stand for eventuell etteranalyse ved en annen kontrollstasjon.

Krav om utlevering av restprøve må være framkommet innen 3 måneder etter at det opprinnelige analysebevis ble utstedt.

4. Til grunn for erstatningsberegninger for kunstgjødsel legges de priser som gjelder på vedkommende salgssted for verdstoffene i ensidige gjødselslag. Kvelstoff i organisk form og fosfor i beinmjøl og animalske guanoer skal ha en pris på 75 % av prisen på henholdsvis kvelstoff i kalksalpeter og fosfor i superfosfat.

VIII. Nærmere forskrifter.

Landbruksdepartementet gis fullmakt til å utferdige de nærmere forskrifter for gjennomføring av loven og kan gjøre unntak for de påbud og forbud som er gitt under romertall III, romertall IV og romertall V.

IX. Ikraftttreden.

Denne resolusjon trer i kraft 1 juli 1947.

Fra samme tid settes de ved kongelige resolusjoner av 4 og 25 mars 1927 utferdige forskrifter for handel med kraftfôr og kunstgjødsel ut av kraft.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.